

[H. C. Toft.]

dene på stedet og derfor har en god baggrund for den daglige administration og indsigt i, hvad der er behov for at gøre.

Hastrup: Jeg skal gøre nogle enkelte bemærkninger om forslaget om ændring af zoneloven og om forslaget til lov om sommerhuse og camping.

Zoneloven er utvivlsomt et virksomt middel til at regulere den fremtidige bebyggelse og sikre naturskønne og bevaringsværdige områder i vort samfund. Enhver ny lov, også denne, har imidlertid behov for sin indkørings- og erfaringsperiode. Siden zoneloven trådte i kraft, har den givet anledning til erfaringer, som er kommet til udtryk i to på en måde helt diametralt modsatte synspunkter.

Det ene synspunkt går ud på, at loven administreres for strengt; dette synspunkt fremgår bl. a. af adskillige klager over enkeltafgørelser, men det kommer også, om end mere indirekte, frem f. eks. i den forespørgsel om landsbysamfundenes fremtid, som er rejst her i tinget af det radikale venstre. Jeg skal ikke foregribe behandlingen af denne forespørgsel, men kan da sige, at det konservative folkeparti deler den opfattelse, at der er både erhvervsøkonomiske og menneskelige fordele forbundet med at tillade oprettelse af dertil egnede industrielle virksomheder i de landsbysamfund, der ellers ville blive affolket, skønt de giver en sund ramme om tilværelsen for den enkelte familie. Men det bør ske på grundlag af godkendte byggeplaner og vedtægter. Løsningen kan måske komme til at bestå deri, at man søger at smidiggøre administrationen af sådanne godkendelser fremover.

Det andet synspunkt, som man møder, går ud på, at loven administreres for liberalt. Dette synspunkt kommer bl. a. til udtryk i det lovforslag, vi her har til behandling, idet boligministeren jo i sin begrundelse for at lade boligministeriet omstøde tilladelser, som er givet af amtsrådene eller af byudviklingsudvalgene, udtrykkeligt

nævner et praktisk hensyn, som allerede nu har vist sig under lovens administration.

Om de to forskellige synspunkter, som her kommer til udtryk, vil jeg gerne sige, at de måske for så vidt begge to kan være berettigede, fordi der endnu ikke er indarbejdet en egentlig ensartet praksis — det kunne man for så vidt heller ikke forvente efter så kort tids forløb. Ved bedømmelsen af, hvorvidt en mere ensartet administration kræver en så kraftig centralisation, som den, der her er foreslået, tror jeg, det vil være af betydning for dem, der skal tage stilling til det, at modtage en redegørelse for de hidtil indvundne erfaringer med hensyn til lovens administration.

Den bebudede reform af planlægningslovgivningen sigter jo, sådan som det også fremgår af bemærkningerne, mod en decentralisering af de administrative beføjelser, og det kan derfor forekomme inkonsekvent, at man nu søger at centralisere på et område, hvor decentraliseringen har været gældende, og hvor også perspektivet fremover skal være decentralisering. Om muligt kan de problemer, som motiverer forslaget, løses gennem en kraftigere præcisering i selve lovtæksten af de lokale myndigheders retningslinjer; jeg vil i hvert fald gerne bede boligministeren overveje, om der måske på den måde er en udvej for at frigøre boligministeriet for den belastning i form af øget administration, det ellers ville få.

Lovforslaget om sommerhuse og camping er, bortset fra et par enkelte om ikke helt uvæsentlige tilføjelser svarende til det forslag, som den forrige regering fremsatte. Det er et forslag, som efter vort partis mening er nødvendiggjort ikke blot af hensynet til Danmarks indtræden i fællesmarkedet, men også af hensynet til den udvikling, som vi fremover kan forvente, for så vidt angår sikringen af rekreative områder i vort samfund og udnyttelsen af rekreative områder i vort samfund. Hovedideen er jo, at udlejning af sommerhus fremtidig bliver et erhverv, som kræver særlig tilladelse. Det er et erhverv, som i forvejen kun har få udøve-